

YMPÄRISTÖVALIOKUNNAN MIETINTÖ 20/2014 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi ympäristönsuojelulain ja maa-aineslain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 25 päivänä marraskuuta 2014 lähettänyt ympäristövaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen eduskunnalle laeiksi ympäristönsuojelulain ja maa-aineslain muuttamisesta (HE 257/2014 vp).

Eduskunta-aloitteet

Valiokunta on käsitellyt esityksen yhteydessä seuraavat aloitteet:

- TPA 8/2012 vp — Arja Juvonen /ps: Maanottoa säätelevän lainsäädännön kehittäminen (6.3.2012)
- TPA 35/2014 vp — Kimmo Tiilikainen /kesk: Maatalouden ympäristölupajärjestelmän muuttaminen (12.11.2014)

Lausunnot

Eduskunnan päätöksen mukaisesti talousvaliokunta ja maa- ja metsätalousvaliokunta ovat antaneet asiasta lausunnot (TaVL 43/2014 vp, MmVL 44/2014 vp), jotka on otettu tämän mietinnön liitteeksi.

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- hallitusneuvos Oili Rahnasto ja ylitarkastaja Markus Tarasti, ympäristöministeriö
- lainsäädäntöneuvos Eriika Melkas ja yliarkkitehti Raija Seppänen, maa- ja metsätalousministeriö
- neuvotteleva virkamies Mika Honkanen, työ- ja elinkeinoministeriö
- johtaja Tarja Savea-Nukala, Länsi- ja Sisä-Suomen aluehallintovirasto
- yksikönpäällikkö Lassi Liippo, Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
- suunnittelija Mikko Attila, Suomen ympäristökeskus
- lakimies Marko Nurmikolu, Suomen Kuntaliitto
- asiantuntija Irina Simola, Elinkeinoelämän keskusliitto EK ry
- johtaja Eija Ehrukainen, Infra ry
- lakimies Minna Ojanperä, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry
- johtava asiantuntija Ilpo Kuronen ja erityisasiantuntija Tapani Veistola, Suomen luonnonsuojeluliitto ry.

HALLITUKSEN ESITYS JA TOIMENPIDEALOITTEET

Hallituksen esitys

Esityksessä ehdotetaan maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain samaa hanketta koskevien erillisten lupamenettelyjen yhdistämistä siten, että yhteiskäsittelyssä noudatetaan ympäristönsuojelulain menettelysäännöksiä. Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että maa-aineslain menettelysäännöksiä yhdenmukaistetaan ympäristönsuojelulain menettelysäännösten kanssa.

Esityksessä ehdotetaan kumottavaksi ympäristölupamääräysten tarkistamisen menettely. Se korvattaisiin säännölliseen valvontaan liitettävällä valvontaviranomaisen velvollisuudella tarkastella luvan muuttamisen perusteiden olemassaoloa. Jos peruste tai perusteet luvan muuttamiselle olisivat olemassa, valvontaviranomaisen olisi tehtävä aloite lupaviranomaiselle luvan muuttamista varten.

Esityksessä ehdotetaan muutoksia ympäristöluvanvaraiseen toimintaan liittyvään olennaisen muutoksen käsittelyssä käytettävään lupamenettelyyn ja ehdotetaan rajoitettavaksi kaikki vaiheet käsittävä täysi lupamenettely aikaisempaa suppeampaan joukkoon laitosten muutostilanteita. Valtaosassa muutostilanteita ehdotetaan sovellettavaksi voimassa olevassa laissa säädettyä jonkin verran supistettua lupamenettelyä. Vähäi-

simmissä muutostilanteissa riittää toiminnanharjoittajan ilmoitus viranomaiselle.

Esityksessä ehdotetaan muutoksia eläinsuojien ja turkistarhojen ympäristöluvanvaraisuuden kynnysarvoihin ja luvanvaraisuuteen tilanteissa, joissa eläinsuojassa ei ole yhtä selkeää päätuotantosuuntaa tai eläinsuojassa on erikäistä karjaa tai turkiseläimiä.

Esityksellä toimeenpantaisiin myös fluorattu- ja kasvihuonekaasuja koskeva Euroopan unionin uusi asetus lain muutoksia edellyttäviltä osilta.

Toimenpidealoitteet

TPA 8/2012 vp. Toimenpidealoitteessa ehdotetaan, että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin maanottoa säätelevän lainsäädännön kehittämiseksi, sillä maanotto edellyttää kaksinkertaista lupakäytäntöä, kun siihen vaaditaan sekä maanottolupa että ympäristölupa.

TPA 35/2014 vp. Toimenpidealoitteessa ehdotetaan, että hallitus ryhtyy toimenpiteisiin maatalouden ympäristölupajärjestelmän riski- ja järki-peräistämiseksi sekä turhan byrokratian karsimiseksi.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Yleisperustelut

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisenä ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä seuraavin huomautuksin ja muutosehdotuksin.

Yleistä

Esityksen keskeisenä tavoitteena on tehostaa ympäristölupien käsittelyä ja sujuvoittaa maa-ainesten ottamista koskevaa lupamenettelyä yhdistämällä maa-aineslain ja ympäristönsuojelu-

lain luvanvaraisuutta koskevat menettelyt. Lisäksi esitys sisältää fluorattuja kasvihuonekaasuja koskevan EU:n asetuksen toimeenpanemiseksi tarvittavat muutokset.

Valiokunta toteaa, että eduskunta on kesäkuussa 2014 hyväksyessään ympäristönsuojelulain kokonaisuudistuksen hyväksynyt myös valiokunnan mietinnössään esittämän lausuman, jonka mukaan hallituksen tulee saattaa kiireellisesti valmiiksi uudistus, jolla ympäristölupamenettelyjä tehostetaan, kevennetään ja nopeutetaan. Hallituksen esitys vastaa nyt osaltaan tähän vaatimukseen, sillä sen pääasiallinen tavoit-

te on lupamenettelyn keventäminen ja sujuvoittaminen.

Ympäristölupamenettelyn kehittämistä koskeva työ etenee kuitenkin vaiheittain, ja vastikään on aloitettu uudistuksen kolmas vaihe. Siinä selvitetään lupamenettelyjen sujuvoittamista, luvanvaraisuuskynnyksen laajempaa nostamista, normiohjauksen kehittämistä yhdistettynä rekisteröintimenettelyn käyttööottoon sekä lupaviranomaisten toimivallanjakoa ja valmistellaan tarpeelliset säädösehdotukset tältä pohjalta. Valiokunta viitaten usein esittämäänsä huoleen ympäristöviranomaisten voimavarojen supistumisesta toteaa, että kaikki voitava lupamenettelyjen yksinkertaistamiseksi ja tehostamiseksi on tarpeen tehdä säilyttäen ympäristönsuojelun korkea taso sekä kansalaisten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet heidän elinympäristöään koskevaan päätöksentekoon.

Maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain lupamenettelyjen yhdistäminen

Maa-aineslakiin ehdotetaan lisättäväksi uusi 4 a §, jolla yhdistetään maa-aineslain ja ympäristönsuojelulain samaa hanketta koskevat erilliset lupamenettelyt siten, että niiden osalta noudatetaan ympäristönsuojelulain menettelysäännöksiä. Samalla kunnan ympäristönsuojeluviranomaisesta tulee myös maa-aineslain mukainen pääasiallinen lupaviranomainen sekä valvontaviranomainen. Yhteiskäsittelylupien osalta, kun noudatetaan ympäristönsuojelulakia, ratkaisulta on pääsääntöisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella ja eräissä tapauksissa aluehallintovirastolla. Myös maa-aineslain kunnallisvalitukseen perustuva muutoksenhaku ehdotetaan muutettavaksi hallintolainkäyttölain mukaiseksi hallintovalitukseksi, jolloin myös muutoksenhakusäännökset yhdenmukaistuvat ympäristönsuojelulain kanssa. Kunnan jäsenen valitusoikeus säilytetään enää niissä asioissa, joissa on kysymys pelkästään maa-ainesluvasta.

Valiokunta toteaa maa- ja metsätalous- ja talousvaliokunnan tavoin, että muutos on kannatettava. Yhteiskäsittely yksinkertaistaa menettelyä, poistaa päällekkäistä työtä ja tuo synergiaetuja sekä luvan hakijan että viranomaistoimin-

nan osalta ja hyödyttää myös kolmansia osapuolia. Muutoksenhaun yhtenäistäminen varmistaa, että hanketta voidaan myös valitusvaiheessa käsitellä kokonaisuutena.

Tarkistusmenettelystä luopuminen

Esityksessä ehdotetaan ympäristönsuojelulain lupamääräysten tarkistamisenmenettelyä koskevan 71 §:n kumoamista ja sen korvaamista voimassaolevan lain 89 §:ään perustuvalla säännölliseen valvontaan liittyvällä valvontaviranomaisen velvollisuudella tarkastella luvan muuttamisen perusteiden olemassaoloa. Nykyinen 71 §:n tulkinta on johtanut tilanteeseen, jossa lähes automaattisesti on määrätty luvan tarkistamisvelvoitteesta 5—12 vuoden välein. Näin tarkistamisenmenettelyyn on päätyntä myös toimintoja, joissa tarvetta luvan muuttamiselle ei ole ollut, ja menettely on siten sitonut viranomaisen voimavaroja turhaan.

Ympäristönsuojelulain 89 §:ään sisältyvät kaikki perusteet, joilla luvan muuttamisen saa tarvittaessa vireille, minkä lisäksi toiminnanharjoittaja voi aina itse hakea luvan muuttamista. Viranomaisaloitteisesti luvan muuttaminen tulee vireille, jos toiminnasta aiheutuva pilaantuminen tai sen vaara poikkeaa olennaisesti ennalta arvioidusta, toiminnasta aiheutuu laissa kielletty seuraus, päästöjä on mahdollista vähentää olennaisesti ilman kohtuuttomia kustannuksia parhaan käyttökelpoisen tekniikan kehittymisen vuoksi tai toiminnan muuttaminen on tarpeen, koska toiminnan ulkopuoliset olosuhteet ovat luvan myöntämisen jälkeen olennaisesti muuttuneet. Lisäksi lupaa on muutettava, jos se on tarpeen luvan myöntämisen jälkeen laissa, valtioneuvoston asetuksessa tai EU:n säädöksessä annettun sitovan ympäristön pilaantumisen ehkäisemistä koskevan yksilöidyn vaatimuksen täyttämiseksi.

Valiokunta pitää perusteltuna automaattisesta tarkistamisenmenettelystä luopumista ja sen korvaamista tarveharkintaisella luvan muuttamisella, sillä se tuo tarvittavaa joustoa menettelyyn ja mahdollistaa voimavarojen kohdentamisen tarpeen mukaan kohteisiin, joissa menettelyllä voidaan saavuttaa tavoiteltavia ympäristö-

hyötyjä. Arviona on esitetty, että ilman lainmuutosta jopa 60 prosenttia lupaviranomaisen voimavaroista tulisi kohdentumaan lähivuosiin tarkistamismenettelyjen läpiviemiseen.

Valiokunta kuitenkin toteaa, että muutos on periaatteellisesti merkittävä sekä toiminnanharjoittajien että lupaviranomaisten näkökulmasta. On esitetty epäilyksiä siitä, että muutos johtaisi määräraikaisten lupien määrän kasvuun ja toisaalta uusien hankkeiden lupamenettelyjen pitkittymiseen siksi, että toiminnanharjoittajan on kyettävä osoittamaan arvioidut päästöt hyvin tarkkaan varsin varhaisessa vaiheessa, kun määrärajoja ei voida jättää tarkistamismenettelyssä oikaistavaksi. Viranomaisten tulee omaksua uudet työskentelytavat, jotta lain soveltaminen sujuu hyvin eikä lupia tarkoituksenvastaisesti määrätä määräraikaisiksi turhaan. Sekä maa- ja metsätalous- että talousvaliokunta ovat myös esittäneet huolensa mahdollisesta, uudistuksen tavoitteiden vastaisesta, lupamenettelyjen pidentymisestä. Valiokunta korostaa, että lain soveltamista tulee seurata tarkkaan ja ryhtyä tarvittaviin toimiin uusien työskentelytapojen omaksumiseksi, jos tavoitteita sujuvoittamisesta ei saavuteta. Koska sinänsä on kysymys olemassa olevan säännöksen ottamisesta käytännössä sovellettavaksi, muutoksen arvioidaan kuitenkin olevan kohtuudella omaksuttavissa.

Muutostilanteiden luvitus

Ympäristönsuojelulain 29 §:ää koskevalla muutoshetkellä kevennetään luvanvaraisen toiminnan olennaiseen muutoksen perustuvan lupahakemuksen käsittelyä viittaamalla sen käsitteeseen 96 §:n mukaisessa menettelyssä, jolloin selvitysvollisuus kohdennetaan vain niihin seikoihin, jotka ovat voimassaolevaan tilanteeseen verrattuna muuttuneet. Näin viranomaisella on enemmän harkintavaltaa suhteuttaa tarvittavat toimenpiteet vastaamaan muutoksen laajuutta, eikä aina tarvita täysimittaista lupakäsittelyä. Ehdotettu muutos ei kuitenkaan koske direktiivilaitoksia, joiden osalta sovelletaan 5 ja 8 luvun säännöksiä, jos muuttamisesta saattaa aiheutua

merkittäviä ihmisen terveyteen tai ympäristöön kohdistuvia haittavaikutuksia.

Valiokunta pitää muutosta kannatettavana viranomaisen voimavarojen tehokkaan käyttämisen kannalta. Varsinaiseen muutokseen keskittyminen on myös tarvittavien selvitysten ennakoimisen kannalta toiminnanharjoittajalle yksinkertaisempaa. Viranomaisten tulevan soveltamiskäytännön yhtenäisyyttä on tältäkin osin tarpeen seurata ja tarvittaessa ohjeistaa.

Jatkotyö lupamenettelyjen sujuvoittamiseksi ja keventämiseksi

Ympäristöministeriössä on aloitettu kolmas vaihe ympäristönsuojelulain uudistamiseksi. Kolmannessa vaiheessa selvitetään lupakäsittelyn käytäntöjen edelleen sujuvoittamista ja luvanvaraistuskykyjen laajempaa nostamista. Lisäksi tarkastellaan edellytyksiä säätää nyt lupamääräyksissä ratkaistavista asioista toimialakohtaisissa valtioneuvoston asetuksissa ja lupamenettelyjen korvaamisesta toimintojen rekisteröintimenettelyllä. Myös lupaviranomaisten eli aluehallintovirastojen ja kunnan ympäristönsuojeluviranomaisten toimivallanjakoa sekä eri toimialojen ympäristönsuojelua koskevaa ohjeistusta uudistetaan. Erikseen selvitetään lupa- ja arviointimenettelyjen päällekkäisyyksien karsimista. Eläinsuojien osalta selvitetään edellytyksiä säätää nyt lupamääräyksissä ratkaistavista asioista toimialakohtaisessa valtioneuvoston asetuksessa. Tämän jälkeen arvioidaan, missä laajuudessa asetukset mahdollistaa eri toimintojen siirtämisen lupamenettelystä rekisteröintimenettelyyn tai mahdollistaa nyt lupamenettelyssä ratkaistavien asioiden määrän rajaamisen.

Valiokunta tukee uudistamistyötä pitäen sitä välttämättömänä laajemman uudistuksen aikaansaamiseksi lupaprosessin sujuvoittamiseksi ympäristönsuojelun korkeasta tasosta huolehtien. Keskeisiä keinoja ovat muun ohella lupamenettelyjen yhtenäistäminen, luvanvaraisten toimintojen vähentäminen turvaten ympäristönsuojelutavoitteet muilla keinoin ja sähköisten järjestelmien kehittäminen.

Yksityiskohtaiset perustelut

1. Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta

32 §. Valiokunta ehdottaa pykälän 1 momenttiin uutta 5 kohtaa, joka selventää kaivetun maa-aineksen laitos- tai ammattimaisen käsittelyn lupamenettelyn suhdetta pilaantuneen maaperän puhdistamista koskevaan lain 136 §:n mukaiseen ilmoitusmenettelyyn. Ympäristönsuojelulain uudistamisen yhteydessä ilmoitusmenettelyn käyttöalaa laajennettiin suhteessa lupamenettelyyn, sillä ilmoitusmenettelystä oli käytännössä jo tullut pääsääntö toisin kuin säännökseen aiemmin oli kirjoitettu. Samalla ilmoitusmenettelyä laajennettiin koskemaan myös puhdistamisen yhteydessä kaivetun, haitta-aineita sisältävän maa-aineksen hyödyntämistä kaivalueella. Maa-ainesten hyödyntäminen kaivalueella suunnitellaan jo nykyisin usein osana puhdistamishanketta ja hyödyntämisen edellytykset määritellään suunnitelmissa ja puhdistamista koskevassa päätöksessä. Ympäristönsuojelulain voimaantulon jälkeen ympäristöministeriössä on valmisteltu ohjeistusta kaivettujen maa-aineksien luokittelusta jätteeksi ja hyödyntämiskelpoisuudesta. Tässä yhteydessä on nousut esiin kysymys lain 136 §:n mukaisen ilmoitusmenettelyn suhteesta jätteen laitos- tai ammattimaiselta käsittelyltä edellytettävään ympäristölupaan. Tarkoitus lakia säädettäessä oli, että hallinnollisten menettelyjen sujuvoittamiseksi 136 §:n mukainen ilmoitusmenettely ja elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ilmoituksen johdosta tekemä päätös korvaisivat ympäristöluvan, kun kysymys on nimenomaan pilaantuneen maaperän puhdistamisen yhteydessä kaivetun maa-aineksen hyödyntämisestä kaivalueella. Tämän selventämiseksi valiokunta ehdottaa pykälään lisättäväksi viittauksen 136 §:ssä tarkoitettuun päätökseen.

162 §. *Pätevyyden todentaminen.* Valiokunta on tehnyt pykälään teknisen korjauksen poistamalla sanan pätevyysvaatimuksissa. Sanan poistaminen on tarpeen, jotta momentin viimeinen virke on looginen suhteessa momentin ensimmäi-

seen virkkeeseen, josta on hallituksen esityksessä poistettu henkilöä koskeva pätevyysvaatimusten täyttäminen.

Voimaantulosäännös. Valiokunta ehdottaa voimaantulosäännöksen lisäystä, jonka mukaan hallituksen esityksellä korjattava 230 § tulee kosemaan myös jo ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita asioita.

3. Laki Euroopan unionin yhteistä etua koskevien energiahankkeiden lupamenettelystä annetun lain 1 §:n muuttamisesta (Uusi)

1 §. *Soveltamisala.* Valiokunta toteaa, että eräitä energiahankkeiden lupamenettelyä koskevaan lakiin on tarpeen lisätä viittaus ympäristönsuojelulain mukaiseen ympäristölupaan. Valiokunta on lisännyt viittauksen teknisenä korjauksena esitykseen, mikä merkitsee uuden lakiehdotuksen lisäämistä kokonaisuuteen.

Toimenpideoitteet

Hallituksen esitys sisältää säännösehdotukset, joilla toimenpideoitteissa ehdotetulla tavalla kehitetään maanottoa koskevaa lupasääntelyä sekä maatalouden ympäristölupasääntelyä, joten valiokunta ehdottaa toimenpideoitteiden hylkäämistä.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella ympäristövaliokunta ehdottaa,

että 2. lakiehdotus hyväksytään muuttamattomana,

että 1. lakiehdotus hyväksytään muutettuna (Valiokunnan muutosehdotukset),

että hyväksytään uusi 3. lakiehdotus (Valiokunnan uusi lakiehdotus) ja

että toimenpideoitteet TPA 8/2012 vp ja TPA 35/2014 vp hylätään.

Valiokunnan muutosehdotukset

1.

Laki

ympäristönsuojelulain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan ympäristönsuojelulain (527/2014) 71 §,

muutetaan 21 §:n 4 momentti, 27 §:n 1 momentti, 29 §, 32 §:n 1 momentin 4 kohta, 87—89 ja 91 §, 96 §:n 2 momentti, 98, 109 ja 125 §, 159 §:n 1 momentti, 162 §:n 3 momentti, 163 ja 165 §, 183 §:n 3 momentti, 205 §, 225 §:n 1 momentin 6 kohta, 230 §:n 2 momentti, 231 §:n 2 momentti, 232 ja 235 § sekä liite 1, (poist.) ja

lisätään 32 §:n 1 momenttiin uusi 5 kohta, lakiin uusi 40 a, 47 a ja 89 a § sekä uusi liite 3 seuraavasti:

21, 27 ja 29 §
(Kuten HE)

32 §

Poikkeus eräiden jätteen käsittelytoimintojen luvanvaraisuudesta (Uusi)

Ympäristölupaa ei tarvita liitteen 1 taulukossa 2 olevaan 13 kohdassa tarkoitettuun jätteen ammattimaiseen tai laitospäiväiseen käsittelyyn mainitun kohdan perusteella silloin, kun kysymyksessä on:

— — — — —
4) turvetuotannossa syntyvän kaivannaisjätteen tai muussa kaivannaistoiminnassa syntyvän pysyvän jätteen tai pilaantumattoman maa-aineksen käsittely kaivannaisjätteen jätehuoltosuunnitelman mukaisesti kyseisen toiminnan yhteydessä muulla tavoin kuin sijoittamalla jäte suuronnettomuuden vaaraa aiheuttavalle kaivannaisjätteen jätealueelle;

5) pilaantuneen maaperän puhdistamisen yhteydessä kaivetun maa-aineksen hyödyntäminen kaivalueella 136 §:ssä tarkoitetun päätöksen mukaisesti.

— — — — —
40 a, 47 a, 87—89, 89 a, 91, 96, 98, 109, 125 ja 159 §
(Kuten HE)

162 §

Pätevyyden todentaminen

— — — — —
Turvallisuus- ja kemikaalivirasto voi päätöksellään peruuttaa pätevyystodistuksen, jos ilmenee, ettei henkilö tai toiminnanharjoittaja toimi pätevyysvaatimusten edellyttämällä tavalla tai jos toiminnanharjoittaja ei enää täytä pätevyysvaatimuksia. Ennen pätevyystodistuksen peruuttamista Turvallisuus- ja kemikaaliviraston on varattava toiminnanharjoittajalle tai henkilölle tilaisuus korjata puute (*poist.*), jollei se ole niin olennainen, ettei sen poistaminen ole mahdollista kohtuullisessa määräajassa.

— — — — —
163, 165, 183, 205, 225, 230—232 ja 235 §
(Kuten HE)

(1—3 mom. kuten HE)

Ennen tämän lain voimaantuloa vireille tullut lupa-asia käsitellään noudattaen ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleita säännöksiä, ei kuitenkaan kumottavaa 71 §:ää. Samoin käsitellään asia, jonka vireillepanon määräaika ympäristöluvassa annetun määräyksen mukaan on ennen tämän lain voimaantuloa, mutta jonka vireillepano on lyöty laimin. Lain 230 §:ää nouda-

tetaan kuitenkin myös lupa-asiaan, joka on tullut vireille ennen tämän lain voimaantuloa.
(5 ja 6 mom. kuten HE)

Liite 3

*Eläinsuojan ja turkistarhan lupa- ja toimivalta-
rajan laskemisessa käytettävät eläinyksikköker-
toimet*

Liite 1

(Kuten HE)

LUVANVARAISET TOIMINNAT

(Kuten HE)

Valiokunnan uusi lakiehdotus

3.

Laki

***Euroopan unionin yhteistä etua koskevien energiahankkeiden lupamenettelystä annetun lain
1 §:n muuttamisesta***

*Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Euroopan unionin yhteistä etua koskevien energiahankkeiden lupamenettelystä an-
netun lain (684/2014) 1 §:n 2 momentin 7 kohta ja
lisätään 1 §:n 2 momenttiin uusi 8 kohta seuraavasti:*

1 §

Soveltamisala

— — — — —
Lupia, joihin 1 momentissa tarkoitettua me-
nettelyä sovelletaan, ovat:
— — — — —

7) kiinteän omaisuuden ja erityisten oikeuk-
sien lunastuksesta annetun lain (603/1977) 5 §:n
mukainen lunastuslupa;

8) ympäristönsuojelulain (257/2014) 27 §:n
mukainen ympäristölupa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 .

YmVM 20/2014 vp — HE 257/2014 vp

Helsingissä 4 päivänä helmikuuta 2015

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Martti Korhonen /vas	Martti Mölsä /ps
vpj.	Rakel Hiltunen /sd	Sari Palm /kd
jäs.	Pauli Kiuru /kok	Raimo Piirainen /sd
	Jukka Kärnä /sd	Johanna Sumuvuori /vihr
	Jari Lindström /ps	Mirja Vehkaperä /kesk
	Tapani Mäkinen /kok	Juha Väättäinen /ps.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos.